

РЕШЕНИЕ

№ 1604

гр. Варна, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Теодора Шишкова

при участието на секретаря Неше Еюб. Реджепова
като разгледа докладваното от Теодора Шишкова Административно
наказателно дело № 20223110202803 по описа за 2022 година

Производството е образувано е по жалба на ДЗЗД „Трейд“, подадена чрез адв. Й. А. от ВАК, против НП № 03-013841/16.06.2021год. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" гр.Варна, с което на ТД е било наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5000лв. на основание чл. 414, ал.3 от КТ за нарушаване нормата на чл. 62, ал.1, вр. чл. 1, ал.2 и чл. 61, ал.1 от КТ.

В жалбата си въззивникът твърди, че НП е неправилно и незаконосъобразно. Навежда твърдения както за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - липсвало пълно и точно описание на извършеното нарушение, така и за недоказаност по категоричен начин на нарушение по чл. 62, ал.1 вр. чл.1, ал.2 и чл. 61, ал.1 от КТ. Моли НП да бъде отменено. В условията на евентуалност моли да бъде намален размера на наложеното наказание до минималния предвиден в закона. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание процесуалният представител на въззивното дружество поддържа жалбата на наведените в нея основания, а във фазата по същество моли НП да бъде отменено. Отправя искане за присъждане на разноски.

Въззиваемата страна Директорът на дирекция „ИТ“ Варна се представлява от ю.к. О. - К. която във фазата по същество изразява становище за безспорна доказаност на адм.наказателното обвинение и липса на допуснати нарушения на процесуалните правила. Моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ответната страна.

След като прецени обжалваното постановление с оглед основанията посочени във въззивната жалба и събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 03.06.2021год., около 15:00ч. свидетелят Е. Н. и М. М. - Ж., и двамата служители на Дирекция „ИТ“ Варна, извършили проверка в търговски обект - магазин за сладолед, находящ се в гр.Варна, ул. „Преслав“ №43 и стопанисван от въззивното дружество.

Преди да влязат в обекта двамата наблюдавали как лицето Кр. Ан. обслужва клиенти, продава сладолед. При влизането им в обекта проверяващите били посрещнати от Ан., която била зад щанда и ги приканила.

Проверяващите се легитимирали и уведомили Ан., че ще извършват проверка. На същата била предоставена за попълване декларация по чл. 402 от КТ.

Същата заявила, че е украинка и поискала да бъде предоставена такава на украински език. Проверяващите ѝ предоставили декларация на украински език, който Ан. попълнила на български.

В декларацията същата посочила, че работи в обекта от 03.06.2021год., че продава сладолед, че има работно време от 13:00ч до 15:00ч., и уговорено възнаграждение в размер на 5лв. за 2 часа, както и че няма сключен трудов договор.

Същата предоставила на проверяващите телефона на управителката на дружеството - Ин. Б..

Проверяващите провели разговор с нея, уведомили че извършват проверка и я приканили да се яви.

Последната казала, че не може да дойде.

На следващия ден на Б. била връчена призовка в която била определена дата за документална проверка и били посочени редица документи които следва да представи в това число и трудовото досие на Кр. Ан..

На 04.06.2021год. Б. дала и писмени обяснения в които посочила, че е извикала Ан. да работи в неделя за да и покаже работата, че са имали уговорка последната да работи в магазина (да продава сладолед) по няколко часа срещу заплащане от 30лв. на ден., както и че и дала ключа за магазина на 02.06.2021год.

На определената дата за документална проверка Б. не представила никакви документи във връзка с извършваната проверка.

На 10.06.2021год. св. Н. съставил срещу въззивното дружество АУАН № 03-013841 в който посочила, че същото е нарушило разпоредбата на чл. 62, ал.1 от КТ, вр. чл. 1, ал.2 и чл. 61, ал.1 от КТ тъй като в качеството на работодател е допуснало до работа лицето К. В. Ан. с ЕГН ***** да престира труд в негова полза с определено работно време от 13:00ч до 15:00ч., с уговорено трудово възнаграждение, определено работно място - магазин за сладолед находящ се в гр.Варна, ул. „Преслав“ №43 изпълнявайки трудовите функции на продавач, без да е сключен трудов договор в писмена форма между страните по трудовото

правоотношение.

В АУАН св. Н. посочил, че нарушението било извършено на 03.06.2021год. в магазин за сладолед, находящ се в гр.Варна (обекта на контрол).

Актът бил надлежно предявен и връчен на представляващата дружеството, която го подписала без възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44 от ЗАНН и на 16.06.2021год. въз основа на акта, АНО издал атакуваното НП като е приел изцяло фактическите констатации изложени в него, приел че въззивното дружество е нарушило разпоредбата на чл. 62, ал.1 вр. чл. 1, ал.2 и чл. 61, ал.1 от КТ и на основание чл. 414, ал.3 от КТ му наложил адм. наказание имуществена санкция в размер на 5000лв.

Като свидетели в хода на съдебното следствие показания е дал Е. Н. (актосъставител), който в показанията си пред съда възпроизвежда възприятията си от извършената проверка и констатациите от същата с нужната конкретика.

Показанията му са последователни, логични и взаимнодопълващи се от една страна, а от друга кореспондират и с приложените по делото писмени доказателства, поради което и се кредитират от съда с доверие.

Събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства съдът кредитира изцяло.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваността му и справедливостта на наложеното административно наказание, направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок, от надлежна страна, поради което е и приета от съда за разглеждане.

АУАН и НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал.1 и 3 от ЗАНН.

При цялостната проверка на атакуваното НП, настоящият съдебен състав не констатира нарушение на разпоредбите на чл. 42 от ЗАНН -относно описание на нарушението. В акта е направено пълно и детайлно описание на нарушението , посочени са датата и мястото на извършване, както и на обстоятелствата при които е извършено. Посочени са и законовите разпоредби, които са нарушени. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя с посочване на наименование, БУЛСТАТ, адрес и представляващо лице.

Спазено е от страна на АНО на изискването на чл. 57, ал.1 от ЗАНН, а именно в издаденото наказателно постановление да бъде дадено пълно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено, на доказателствата, които потвърждават извършеното административно нарушение.

В контекста на горното съдът не споделя наведеното в жалбата възражение за липса на описание на нарушението.

Актът и издаденото впоследствие въз основа на него НП са били издадени от компетентни органи видно от нарочно изисканите и приложени по делото по указания на

ВАдмС заповеди, установяващи компетентност.

След преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност съдът прецени от правна страна следното:

С НП административно-наказателната отговорност на въззивното дружество е ангажирана за нарушаване на разпоредбата на чл. 62, ал.1, вр. чл. 1, ал. 2 и чл. 61, ал. 1 от КТ.

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения.

Съгласно чл.62, ал.1 от КТ трудовия договор трябва да бъде сключен в писмена форма.

В случая по делото няма спор, че Кр. Ан. на 03.06.2021год. е работела в магазина стопанисван от въззивното дружество. Няма спор и по отношение на това, че между дружеството и Ан. не е имало сключен трудов договор в писмена форма. Основния спорен по делото момент е имало ли е въззивното дружество качеството на работодател по отношение на Ан..

Според настоящия съд събраните по делото писмени и гласни доказателства сочат на непротиворечив извод, че въззивното дружество е имало качеството на работодател по отношение на Ан. към датата на проверката.

Съгласно разпоредбата на §1, т.1 от ДР на КТ "Работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа и работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие ползвател.

В случая по несъмнен начин от обясненията на представляващата въззивното дружество приложени към АНП се установява, че св. Ан. е била наета от нея да продава сладолед в магазина обект на проверката, за няколко часа, срещу дневно възнаграждение в размер на 30лв.

Последното се потвърждава и от декларацията попълнена от Ан. в момента на проверката на място, както и от показанията на актосъставителя, който лично е възприел, че Ан. е продавала сладолед магазина, обслужвала е клиенти като в обекта друго лице (продавач) не е имало.

В контекста на изложеното по-горе съдът счете, че правилно в случая АНО е възприел отношенията между въззивното дружество и Ан. като трудови и законосъобразно е приел, че с допускането до работа без сключване на трудов договор в писмена форма въззивното дружество е нарушило разпоредбите на чл.62 ал.1, вр. чл.1, ал.2 и чл.61 ал.1 от КТ и спрямо него следва да се реализират неблагоприятните последици, предвидени от законодателя в санкционната норма на чл. 414, ал. 3 КТ вр. чл. 412а, т.2 от КТ.

По отношение индивидуализацията на наказанието, съдът установи, че АНО е завишил

същото над справедливия размер, като не е изложил и каквито и да било мотиви досежно размера на наложената санкция. И като отчете че нарушението е първо за въззивното дружество, доколкото липсват данни за други нарушения по същия нормативен акт счете, че така наложеното наказание е прекомерно. Прецени, че в случая дори наказание наложено в минимален размер би постигнало целите както на индивидуалната, така и на генералната превенция поради което и счете, че следва да измени НП като намали размера на наложеното наказание имуществена санкция от 5000лв. на 1500лв.

Като взе предвид всичко изложено по-горе съдът прави извода, че атакуваното наказателно постановление е постановено в съответствие с разпоредбите на закона, същото не страда от пороци, които го правят процесуално недопустимо, но следва да бъде изменено като бъде намален размера на наложеното наказание имуществена санкция от 5000лв. на 1500лв..

По искането на въззивника за присъждане на разноси, с оглед крайния изход на делото съдът счете, че такива се дължат съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал.1 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр. чл.78, ал.1 от ГПК.

Като съобрази, че в случая по делото са налице доказателства за направени от въззивника разноси за адвокатско възнаграждение в настоящото производство в размер на 700лв., както и това, че делото не е с фактическа и правна сложност, а посоченото възнаграждение надхвърля минималния размер на адвокатските възнаграждения определен съобразно нормата на чл. 18, ал.2 вр. чл. 7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения -300лв. + 7% за горницата над 1000лв. или 580лв. в случая при изцяло уважена жалба, съдът счете, че направеното от въззиваемата страна възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение се явява основателно.

Счете, че с оглед на фактическата и правна сложност на делото на адвоката на въззивника следва да бъде определено възнаграждение в размер на минималния предвиден в цитираната по-горе наредба, а именно в размер на 580лв., което възнаграждение съответства на фактическата и правна сложност на делото.

И като съобрази, че в случая жалбата е била частично уважена /НП е изменено като санкцията от 5000лв. е намалена на 1500лв./, то след аритметични изчисления се получава сумата от 406лв. възнаграждение за уважената част на жалбата. Посочената сума следва да бъде платена на въззивното дружество ДЗЗД „Трейд“ от Изпълнителна агенция " Главна инспекция по труда", като към нея следва да се добави и сумата от 81,20 лв., представляваща дължим ДДС, доколкото по делото са налице доказателства, че адв. А. е лице, регистрирано по ДДС.

По искането на въззиваемата страна за присъждане на разноси.

С оглед крайния изход на спора и направеното от пълномощника на въззиваемата страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение съдът счете, че въззивника също следва да бъде осъден да на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН вр. чл. 143, ал.4 от АПК,

вр. чл. 144 от АПК вр.чл. 78, ал.8 вр. ал.3 от ГПК, вр. чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН в чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80лв. до 150лв.

Като съобрази, че в случая делото не е с фактическа и правна сложност изискващи специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на АНО в с.з съдът счете, че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в минималния предвиден в наредбата размер - 80лв. И като съобрази размера на отхвърлената част на иска (1500лв. доколкото за тази санкция НП е потвърдено) и извърши съответните изчисления съдът намира, че на въззиваемата страна следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 24лв. като посочената сума следва да бъде заплатена от въззивното дружество ДЗЗД „Трейд“ в полза на Изпълнителна агенция " Главна инспекция по труда".

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 03-013841 от 16.06.2021год. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" гр.Варна, с което на ДЗЗД „Трейд“ БУЛСТАТ 177402643 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Генерал Цимерман“ №4, ет.1, ап.2, с управител Ин- Юр. Б. ЕГН *****, на основание чл.414, ал.3 от КТ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5000лв. като намалява размера на наказанието на 1500лв.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция " Главна инспекция по труда" да заплати на ДЗЗД „Трейд“ БУЛСТАТ 177402643 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Генерал Цимерман“ №4, ет.1, ап.2, с управител Ин- Юр. Б. ЕГН ***** сума в размер на 406лв. представляваща адвокатско възнаграждение за един адвокат, както и сумата от 81, 20 лева, представляваща дължим ДДС върху присъденото възнаграждение.

ОСЪЖДА ДЗЗД „Трейд“ БУЛСТАТ 177402643 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Генерал Цимерман“ №4, ет.1, ап.2, с управител Ин- Юр. Б. ЕГН ***** да заплати на Изпълнителна агенция " Главна инспекция по труда", юрисконсултско възнаграждение в размер на 24лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – гр. Варна.

Съдия при Районен съд – Варна: _____

